DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 3den MAART 1832. N. 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

NEDERLANDEN.

OVER HET VOORGESTELDE VREDESTRACTAAT.

By de verschillende oordeelvellingen over het, door de vyf mogendheden als stellig en onherroepelyk aan de beide twistende partyen voorgelegde vredestractaat, komt het my noodzakelyk voor, eenige grondslagen vast te stellen, die ons by de beoordeeling van de raadzaamheid of onraadzaamheid kunnen geleiden. Dezen schynen my toe, de volgende te zyn:

1.) *Nederland*, als een handeldryvende en kleine staat die door overzeesche bezittingen en eene sterke scheepvaart zoo kwetsbaar is, vooral tegen zeemogendheden, heeft het dringendste belang by *vrede*, zoodra dezelve, niet *onteerend* of *verderfelyk* voor den staat is.

2.) In een *Compromis*, door bemiddelaars uitgesproken, kan onmogelyk aan ééne party *alles* worden toegegeven, aan de andere *niets*. Dit zou de bemiddeling geheel *illusoir* maken, en de niet aanneming, hetzy der in het ongelyk gestelde party, hetzy (wanneer deze magteloos is) harer voorspraken en beschermers, die mede onder de bemiddelaars zyn, ten gevolge hebben.

3.) In een verdrag, dat over *grenzen*, *schuld*, *eigendommen* en *handelsbepalingen* loopt, moeten die belangen, zoo mogelyk, vereffend of tegen elkander opgewogen worden; zoo dat, b. v., indien de grensbepalingen en de teruggave der eigendommen voor de eene party gunstig zyn, zy zich eenige opoffering ten aanzien van andere moet getroosten. Toetsen wy nu aan deze grondslagen het door de *Londensche* conferentie ontworpene, en aan onze regering medegedeelde verdrag, *in verband beschouwd met onzen toestand.*

I. Wat de grenzen aangaat, zoo bekomen wy iets, 't geen wy onder de republiek nimmer gehad hebben, eene grenslyn, die ons in verband brengt met *Maastricht*, door den afstand van *Limburg* ten oosten der *Maas*.—Tot in 1713 lag deze vesting van den staat geheel *geïsoleerd*, op dat tydstip bekwam men *Venlo*, doch tusschen die stad en *Maastricht* was nog altyd het gebied van *Oostenryksch Gelder* of *Roermonde*, hetwelk thans aan den staat wordt afgestaan. Wy hebben daardoor nu een beter *frontier* dan immer, van de zee by *Blankenburg* tot aan de grenzen van *Luik* waarvan de vestingen *Sluis*, *Sas van Gend* en andere forten van *Staats-Vlaanderen*, *Bergen op Zoom*, *Breda*, *'s Bosch*, *Venlo* en *Maastricht* in de eerste, *Vlissingen*, *Gorinchem*, *Grave* en *Nymegen* in de tweede linie liggen. Daarenboven winnen wy in het afgestane gedeelte van *Limburg* de ryke kolenmynen van *Herkenrade*, die ons voor de *Luiksche* eenigermate kunnen schadeloos stellen, en het niet onaanzienlyke fabryk-stadje *Vaals*. In *Luxemburg* behoudt de Koning wel is waar het kleinste, maar rykste en best bevolkte gedeelte, hetwelk in bevolking met het grootere genoegzaam gelyk staat, en het in waarde overtreft; waar tevens, door eene geheel *Duitsche* bevolking, de moeyelykheden eener beheersching van onhandelbare *Walen* vervallen.

II. Ten aanzien der *schuld*, verkrygen wy wel niet het 15-31, 't welk ons beloofd was, maar daarentegen de *waarborg* der vyf grootste mogendheden van *Europa* voor 3-7 dier schuld. Immers, de gevestigde, gewone schuld van het koningryk der *Nederlanden* vóór den *Belgischen* opstand, bedraagt, volgens het thans aan de Staten-Generaal voorgelegde *Budget*, ruim 19 millioen, dus 9 millioen 400,000 gulden voor 15-31, waarvan 8 millioen 400,000 gulden voor rekening van *Belgie* komen, terwyl het voor de achterstallen sedert November 1830, renten betalen moet. *Dit* verschil is toch waarlyk niet van dien aard, om waarom eenen oorlog te wagen, of zelfs voort te zetten.?

III. De byzondere eigendommen, en dus ook die van het doorluchtige Huis van *Oranje-Nassau*, worden terug gegeven. Dit maakt een punt van belang uit, daar die eigendommen in *Belgie* zeer aanmerkelyk zyn.

IV. Maar de *handelsvoordeelen*. Dit is het terrein, waarop de tegenstanders der vredes-artikelen met het meeste voordeel stryden. Het is zekerlyk voor den *Hollandschen* handel zeer hard, dat men van de *Schelde*, door de *Zeeuwsche* stroomen en de *Maas*, regtstreeks met *Belgische* schepen in den *Ryn* mag varen en *vice versa*; het is nog harder, dat men een kanaal of zelfs een' yzeren weg, dwars door ons nieuw afgestane grondgebied heen, naar de *Pruissische* grenzen, ten behoeve van den *Ryn handel*, zou moeten gedoogen. Doch *vooreerst* merken wy aan, dat in *dat zelfde protocol*, waarop zich onze regering wegens de regeling der schuld gedurig beroept, de vryheid der vaart uit de *Schelde* naar den *Ryn*, als een uitvloeisel der in 't *Weener Congres* vastgestelde beginselen, *reeds bepaald is*, en dus door eene mogendheid, die de protocollen heeft aangenomen, niet kan worden hetwist. Of zoo men zeggen wilde, dat daartegen overstaat de voordeelige schikking der schuld ten onzen behoeve (de 16-31 voor *Belgie*) 't welk dit *servitut* meer dragelyk maakt, zoo kunnen wy antwoorden, dat in het vredestractaat ook geenszins de hoogst nadeelige bepaling voor den handel, die bykans al de voordeelen der scheiding van *Belgie* zou hebben vernietigd, *de vrye vaart der Belgen* (en der vreemde, onder *Belgische* vlag) *op de kolonien* wordt gevonden. Dit achten wy als eene hoogst gewigtige zaak, ruim opwegende tegen 2 of 3 millioen meer rentebetaling in 't jaar van onze zyde. Onze gevolmagtigden te *Londen* hebben in hunne nota van den 5den September ll. het beginsel erkend, dat, indien men ons van die gedwongene deelneming verschoonde, de deelneming der *Belgen* in de schuld naar evenredigheid kon worden verminderd, en dus staat daaromtrent de ons opgelegde last weder volkomen met die der protocollen gelyk. Wy kunnen *daartegen* zoo min protesteren, als de *Belgische* notabelen in 1815 tegen de bepalingen der *toenmalige* conferentie van *Londen*, ten aanzien der grondwet.

Maar nu de weg van *Antwerpen* over *Sittard* naar *Duitschland*? Indien men ons vraagt, of wy dit artikel niet als zeer schadelyk voor onzen koophandel beschouwen, zoo moeten wy rondborstig erkennen van *ja*. Het is mogelyk, dat *Engeland* van die artikel gebruik zal maken, om, door *Belgie* heen, zyne koloniale en andere waren in menigte naar den *Ryn* te zenden; dit zou onzen thans zoo bloeyenden Rynhandel een groot nadeel kunnen toebrengen. Indien dus onze regering *door vertoogen*, door *schikkingen*, dit nadeel kon voorkomen, zou het ongemeen wenschelyk zyn; maar wy achten het voor eenen hoogst gewaagden en onvoorzigtigen stap, indien men, om dit artikel alléén, (de andere—zoo als wy zagen—stryden niet tegen de billykheid) een verdrag wilde afwyzen, ons door de vyf magtigste mogendheden van *Europa* eenparig voorgelegd, en by welks verwerping wy zekerlyk, althans van *twee* derzelve, eenen aanval, hetzy te land, hetzy ter zee, hetzy van beide zyden, te vreezen hadden. Laat *Engeland* slechts de *Schelde* opvaren, en daar onze zeemagt vernielen of wegnemen; laat het *Texel* blokkeren, of onze schepen voor goeden prys verklaren, zoude dit niet in *veertien dagen* ons meer nadeel kunnen toebrengen, dan de zoo gevreesde yzeren weg of kanaal (die in allen gevalle nog niet voltooid is) in verscheidene *jaren*? Maar men hoopt op een' algemeenen oorlog, op deelneming van *Rusland* en *Pruissen*. Ydele verwachting! wy zeggen met den *Franschen Messager*: " Indien zy hadden *willen* doel " nemen, zouden zy het wel gedaan hebben, toen de *Hol*- " *landers* een uur van *Brussel* stonden, " en er de *Franschen* niet hebben laten binnen trekken.—Doch is er van hunne zyde zelfs eenig *protest* tegen dien intogt vernomen? En wat zal het thans zyn, nu de gezamenlyke gevolmagtigden de bepalingen van het vredestractaat voor *onherroepelyk* hebben verklaard; In 1787 vleide men zich even zeer met hulpe van *Frankryk*; men weigerde alle voldoening aan *Pruissen*, lachte met de komst van den hertog van *Brunswyk*, toen hy reeds te *Nymegen* was, en—men weet de gevolgen dier *eerste* volledige verovering van *Holland*. In 1780 wilden de kooplieden ook niet van de voordeelen des houthandels en der vaart op de *Fransche* kolonien afzien, die *Engelend* eischte; men vond zulks vernederend, onregtvaardig, hoogst nadeelig; men hield vol. *Engeland* maakte daarvan gebruik, verklaarde den oorlog; en van dat oogenblik dagteekent zich de onoverzienbare volgreeks der rampen, die wy nog niet te boven zyn, en het verval van eenen handelsbloei, dien wy nog slechts by overlevering kennen, waarvan wy naauwelyks meer de schaduw bezitten! Dit kwam ons over, omdat wy *alles* wilden hebben en *niets* verkozen toe te geven!

Maar ondersteld zelfs, dat er niets van dat alles gebeure, dat de mogendheden hunne bedreigingen niet vervullen, wat dan? Moeten wy dan nog tot eenen *onbepaalden* tyd in den tegenwoordigen ondragelyken en voor onze schatkist vernielenden toestand blyven? (Want *alléén* oorlog te voeren met *Belgie*, wordt ons niet vergund; dit hebben wy nu reeds tweemaal, door de aantogt der *Franschen*, en de bedreiging met eene *Britsche* vloot, ondervonden.) Moeten onze vrywilligers en schutters nog een tweede jaar in het veld blyven, en nu nog eenen geheelen winter? En wanneer dit jaar verstreken is, denkt men dan dat *Frankryk* (want *Belgie* heeft geene stem) of dat *Engeland* de *restauratie* meer genegen zal zyn dan thans? De *restauratie*! Maar dit is immers juist het geen onze edelste staatslieden, de geheele vergadering der Staten-Generaal, eenstemmig voor heilloos verklaard hebben; iets, 't welk door onze geheele Natie als een der grootste rampen beschouwd wordt! Of indien dan, nu de *restauratie* onmogelyk is, moet, of mag men zelfs dan voor eenige handels-voordeelen den *algemeenen vrede* tegen houden? Mag men daarvoor de oorlogstoorts over *Europa* zwaayen! Zal *dan* de handel bloeyen of veeleer te niet gaan? Zullen dan niet onze fondsen tot eene schrikbarende laagte dalen, en de betaling der interest, by den besten wil, *moeten* ophouden? Een *liberaal* handelsstelsel van onze zyde zou in vredestyd veel der gedreigde rampen afwenden, te meer, daar *Belgie* uit den aard der zaken, door fabryken en landbouw voornamelyk bestaande, zulk een onbekrompen handelsstelsel niet *kan* aannemen, op straffe des ondergangs van *Luik*, *Verviers* en *Gent*.—Daarenboven zyn dan onze handels-betrekkingen met *Belgie* hoegenaamd van geene beteekenis? Lyden niet vele handeltakken, b. v. pypenmakeryen, visscheryen enz., door derzelver stilstand zeer, en zou de herstelling der gemeenschap voor dezen niet eene ware weldaad zyn? Welk een streelend gezigt, wanneer nu eens, na spoedig geteekenden vrede en verzoening van geheel *Europa*,—zy ligt, welk een verheven denkbeeld! zy ligt in *onze* hand!—de burger, fier op de gedachte van voor zyn vaderland een jaar lang te hebben gewaakt en te hebben gestreden, onder muzyk en gejuich van oud en jong in zyne vreedzame woning, tot ouders, broeders, vrienden en eene geliefde gade terugkeerde! Welk eene vrolykheid, welk eene rust, welk een heil allerwege! *Nederland*, thans wel is waar klein, maar geacht van *Europa* en hooggeschat, omdat het liever verkoos der wereld den vrede te schenken, dan om eenige handels-belangen, de rust van *Europa* en eigen bestaan in de waagschaal te stellen—welk eene gedachte, of zou zy een schoone droom zyn? Zou men liever het uiterste moeten tarten, den laatsten man en den laatsten stuiver wagen, opdat de *Belgen* niet van *Antwerpen* naar *Duitschland* over ons grondgebied konden? Zou dit heldenmoed, of zou het roekeloosheid zyn?

Mogten de genen, die op de hulp van *Rusland* vertrouwen, zich toch de schoone fabel van den reus en den dwerg, uit GOLDSMITH's *Vicar of Wakefield* herinneren!—*Arnh. Courant.*

FRANKRYK.

Den 29 en 30sten October is voor het hof van Assises te Parys een regtsgeding behandeld, welks aanleiding en loop treurige gewaarwordingen opwekt. Twee Parysche dagbladen, la Tribune en la Révolution, die zich reeds sedert lang door hunne allerhevigste aanvallen, tegen al wat in Frankryk naar gezag of wettige orde zweemt, hebben onderscheiden, hebben in July van dit jaar een vertoog geplaatst, waarin zy de Ministers openlyk van verraad beschuldigden, en aan het slot waarvan zy de vraag deden, of het dan niet waar was, dat de Heer Casimir Périer en de Maarschalk Soult, by het sluiten van overeenkomsten wegens het leveren van geweren en laken, ieder eene gift van meer dan een millioen franken genoten hebben! Weinige dagen daarna hebben deze bladen beweerd, dat zy de bewyzen van die omkooping in handen hadden.

De Ministers hebben gemeend, den schryver dezer artikelen, die gebleken is zekere Marrast te zyn, zoo wel als den uitgever van de Revolution, die de beschuldiging slechts had nageschreven, wegens eerroof en laster in regten te moeten vervolgen. De aangeklaagden hebben ook niet stil gezeten, en de voornaamste leden der tegenparty in de kamer der Afgevaardigden, zoo als de gewezene Ministers Lafitte en Dupont de l'Eure, de Generaal Lamarque, de Heeren Mauguin, Salverte, de Podenas, de Corcelles en anderen, als getuigen te hunnen behoeve voor de regtbank doen roepen. Van den kant der Heeren Périer en Soult zyn als zoodanig de Generaal Lafayette, de bankier Rothschild, de gewezen Minister Guizot en een aantal andere personen opgeroepen geworden. By de openbare verhooren is omtrent het eigenlyke vraagstuk, namelyk of de Ministers zich ten koste van den Staat verrykt hadden, niet het allerminst gebleken.—Alleen hebben de verschillende getuigen, de een meer, de andere minder, van daaromtrent loopende *geruchten* gesproken, alsmede van de omstandigheid, dat de geweren, die men thans uit Engeland had laten komen, slecht en veel te duur betaald waren. De Heer Arago, bestuurder van een der Parysche schouwburgen,

en vroeger raddraaijer in eene bekende klub, is de eenige geweest, die op eene meer stellige wyze verzekerd heeft, dat de Heer Ganneron de levering van eenige duizenden goede en goedkoope Pruissische geweren had aangeboden, doch zyn aanbod had zien verwerpen, om dat hy aan de ambtenaren by de verschillende Ministerien de handen niet had willen vullen. Overigens is uit deze verhooren gebleken, dat de onderhandeling over den aankoop van 5 of 600,000 geweren in Engeland (die echter in verre na niet allen geleverd zyn), door tusschenkomst van den Heer Gisquet heeft plaats gehad, een bloedverwant van den eersten Minister Périer, die vroeger in het handelhuis van dezen deel heeft gehad en thans Prefekt van politie is. De getuigenis van den Generaal Lafayette ten voordeele der Ministers, heeft voornamelyk daarin bestaan, dat hy in der tyd het denkbeeld, om een groot aantal buitenlandsche geweren tot wapening der schutteryen te gebruiken, wegens het dringende der omstandigheden, heeft goedgekeurd. De Heer Cabet, een heethoofdig lid der kamer van Afgevaardigden, heeft zyn leedwezen betuigd, dat hy van de zaak te weinig wist, *om aan de moedige en vaderlandslievende schryvers der genoemde bladen volkomen regt te doen wedervaren.*

Na het verhoor der getuigen zyn de pleitgedingen in deze zaak begonnen. De Advokaat Lavaux, die voor den Maarschalk Soult optrad, eindigde zyne pleitrede aldus: "Het valt hard voor Ministers des Konings, om zich tegen zulke lasteringen te moeten verdedigen. De Minister van oorlog heeft al den moed van eenen Maarschalk van Frankryk noodig gehad, om zulk eenen hoon te verduren. Eene genoegdoening daarvoor is noodzakelyk. *Welhaast zullen de wetgevende kamers de zaak van den aankoop der geweren moeten behandelen, en dan behooren de Ministers met uwe uitspraken in de hand, zich daar te kunnen vertoonen.*"

De schryvers der beide betigte bladen hebben insgelyks in dit regtsgeding het woord gevoerd, en vooral de Heer Thouret, verantwoordelyk uitgever van de Révolution, heeft aan de talryke schaar, die in de geregtszaal tegenwoordig was, onbeschryfelyk veel genoegen gegeven. Sommige zyner gezegden zyn met zulk een luid gejuich en handgeklap ontvangen, dat de voorzitter des geregtshof heeft moeten dreigen, van de geregtszaal te zullen doen ontruimen. Vooral maakte het indruk, toen hy van de 39 regtsvervolgingen sprak, die de twee genoemde bladen sedert July 1830 reeds hadden moeten verduren; van zyne mede-arbeider Fazy, die, met de ridder-orde van July op de borst, naar vreemde landen had moeten vlugten, en eindelyk van zyn eigen verblyf in het gevangenhuis Sainte-Pélagie, waar hy met een honderdtal landgenooten op betere tyden hoopte. Hy eindigde met te zeggen, dat, indien de Heeren Périer en Soult op hunne betrekking van *Ministers des Konings* stoften, de schryvers van de Tribune en de Révolution zich *Ministers des volks* konden heeten.

De gezworenen hebben alleen den Heer Marrast schuldig aan eerroof verklaard, en deze is dienvolgens door het Hof tot zes maanden gevangenis-straf en 3000 franken geldboete veroordeeld.—*Ned. Staats-Courant.*

REVOLUTIONNAIR GELUK.

Thans, nu de Révolutie geëindigd is, willen wy eens de rekening opmaken, om te zien waar wy aan toe zyn, wie verloren, wie gewonnen heeft. Wat zyt gy voor een soort van man? ik mynheer, ik ben een Bankier?—Hebt gy by de Revolutie gewonnen? neen, zeker niet ik was ryk, en nu ben ik *geruïneerd!*—Wel nu, dat komt dat hy uwe rekening niet goed hebt weten te maken; anderen zouden beter geslaagd hebben.—En gy Citoyen, gy zyt Fabrikant, niet waar? Ja—zyt gy te vreden? wat, ik ben tot wanhoop gebragt, ik had 500 duizend Livres rente, vóór de roemvolle dagen van July; ik zoude juist stil zyn gaan leven en op myn gemak, maar thans sta ik op het punt om bankroet te gaan: Ach! waarom heb ik myn werkvolk maar niet aan het maken van Calicots in myne fabriek gelaten, in plaats van hen te gebruiken tot het sloopen van den troon!

Maar voor het minst, gy werklieden weleer, thans Souvereinen van Frankryk, gy moet alle juichen van vreugde?—Wy, wy zyn beschaamd, en berouwhebbende; arbeid ontbreekt aan onze werkelooze handen, brood aan onze kinderen; wy moeten sterven, of onze hand, die gewoon was om tot arbeiden gebruikt te worden, thans uitsteken om een aalmoes te vragen; ziedaar het lot, hetwelk wy ons zelven voorbereid hebben. Zonderlinge Revolutie; iedereen heeft dezelve begeerd, iedereen verheft er zich op, verheugt zich, dezelve gemaakt te hebben, en iedereen jammert en weeklaagt over hetgene zy hem gekost heeft!... Dit laat zich echter zeer wel begrypen; de roem is er het loon van, en voor de Franschen heeft de roem meer waarde dan het geld. Nadert dus, nadert brave helden van July, zegt hoe zéér gy voldaan zyt.—Voldaan, ons die men tot speelballen gebruikt heeft, wy die alles gedaan, en niets ontvangen hebben! En waarover zouden wy voldaan zyn? dat wy den troon omverre geworpen hebben, en den troon staat nog; dat wy spuitgasten gezien hebben die onzen roem uitbluschten, dat wy telkens, als wy ons wilden verzamelen, moeite hadden om er zonder kleerscheuren af te komen, dat wy de hoven van Assisses en gevangenissen zyn gaan bevolken! Als wy dood zyn, maar ook dat is de voorwaarde, eerst dood, dan worden wy met onsterfelykheid bekleed, maar zoo lang wy leven worden wy vernederd! Wy zyn ten top van ontevredenheid, en als er maar geen *nationale garden* waren, dan zouden wy het wel met daden bewyzen.—Zacht wacht, zacht wat burgers helden, eene overwinning in het jaar, dat is denkelyk wel genoeg, gy hebt geld en decoratien, is dit dan volstrekt niets! Wat is dat voor geld, geld dat de liefdadigheid verleent, en welke kruisen waarvan men noch den vorm, noch het lint mag kiezen.—Maar gy zyt ook, dunkt my, om de waarheid te zeggen, lieden, moeijelyk om te voldoen. Maar ziedaar menschen van een beter allooi. Verschynt, gy tweede verwoesters der monarchie! Komt myne heeren, van den afval, gy wier ydelheid een goed zamenstel van den troon gemaakt heeft! Zegt welk het geluk is, dat door den goeden uitslag eener edele onderneming ingeboezemd wordt? Maar ziedaar hoe klein is uw getal, en wat ziet gy er daarby nog verslagen uit!... Wat, zouden zy waarlyk loon naar werk gekregen hebben, zouden eenige in ballingschap gegaan zyn, zouden andere hunne epauletten verloren hebben, en byna alle hunne plaatsen in de kamer der gedeputeerden? Ach, dat is een regt aardige grap! maar eerbied voor het ongeluk.

Er zyn dus geene gelukkigen in Frankryk, dan myne heeren de burgers van het juiste midden; deze ten minste hebben geene stof tot klagen; zy hebben de meerderheid in de kamers en zyn meesters van het ministerie, wat ontbreekt hun nog, dan zelve te regeren! Helaas het is al afgedaan. Een dag heeft onzen roem gezien, de volgende dag heeft hem doen verdwynen: onze raadgevingen worden gehouden als eigenbelang zoekende, onze meeningen zyn verdacht, en men gelooft dat onze stemmen verkocht zyn; algemeene bespotting en verachting, ziedaar hetgene voor ons de roemryke revolutie verwezenlykt heeft.

Maar wie is dan toch tevrede en voldaan in Frankryk? iemand moet dit toch zyn, omdat alle menschen toejuichen. Wie? de *geëmplojeerden*; deze lieden houden nimmer op zich te verheugen, alle gouvernementen zyn voor hen goed, wanneer zy hunne posten maar behouden; hun hoofdaanvoerder heeft reeds dertien eeden gedaan; zy zouden er duizend doen om hunne bedieningen te behouden.

De grondbezitters zyn ook al niet te vrede. Hoe kunnen menschen tevrede zyn, die men verplettert door belastingen. Het is vermoedelyk dat de tevredenheid nergens bestaat, dan waar de hoogste toppunten (sommités) der magt zyn in de kamer der gedeputeerden! daar beklaagt men zich. In de kamer der pairs? daar is men bevreesd. By het gouvernement? daar geraakt men in wanhoop. Maar werwaarts moet men dan gaan, om menschen te vinden, die by uwe roemvolle revolutie gewonnen hebben?....! Wel naar Engeland.—(*Gazette de France.*)

GRIEKENLAND.

De Engelsche dagbladen, die sedert lang by elke gelegenheid hunne gal over den Griekschen Bewindhebber uitstortten, omdat door diens staatkunde, hunnes erachtens, de invloed van Rusland op den jongen Staat meer dan die van Engeland bevorderd wierd, schynen gansch niet rouwig over zyn dood te zyn, dat door deze misdaad alles in Griekenland weder op losse schroeven gesteld, en dus de vernieuwde spoedige tusschenkomst der Mogendheden weder noodzakelyk wordt. De Londensche Courier tracht zelfs deze wandaad min of meer te vergelyken. "Het geweld," zegt dit blad, "heeft de regtvaardigheid der Mogendheden, die by de welvaart en de onafhankelykheid van Griekenland regtstreeks belang hebben, vooruitgeloopen; Graaf Capo d'Istrias is onder den dolk van eenen moordenaar gevallen. Het is te bejammeren dat deze kleine dwingeland niet van het gezag, hetwelk hy verachtelyk maakte, beroofd is geworden, zonder eene daad, welke op het geheele Grieksche volk zekeren blaam werpt. De Grieken wisten niet, dat het oogenblik der vergelding reeds naby was; zy zagen zich door de Russische vloot bedreigd, wisten niet, dat andere en nog magtiger Mogendheden ten hunnen voordeele werkzaam waren, en namen dus in wanhoop, hunne toevlugt tot het eenige middel, dat aan slaven overblyft,—het vermoorden van den dwingeland, die hen onderdrukte.

"De berigten uit Griekenland, die *wy* gedurende de laatste zes maanden *by uitsluiting* medegedeeld hebben en hetgeen dezelve juist niet te geloofwaardiger maakte, moeten onze lezers reeds op de omverwerping der Russische heerschappy aldaar hebben voorbereid. De wyze waarop dit geschied is, is wel niet die, welke men verwacht had, maar zy kan toch geene verwondering baren. De Grieken zyn wel uit hunnen aard geene moordenaars; maar *zy leven onder eene warme luchtstreek, en kunnen dus niet even geduldig als bewoners van koeler luchtstreken wachten, tot dat hun regt geschiede.* Het gedrag van Capo d'Istrias heeft aller harten van hem vervreemd. De kuiperyen, waardoor hy den tegenwoordigen Koning van Belgie bewogen heeft voor de Grieksche kroon te bedanken, hadden iederen Griek, die een vriend van zyn vaderland was, verontwaardigd;—deszelfs zorg voor de belangen van Rusland had misnoegen verwekt onder degenen, die voor de onafhankelykheid gestreden, maar geenszins begeerd hadden een Turksch voor een Russisch juk te verruilen,—en deszelfs ellendig binnenlandsch beheer hield het land in dien rampzaligen toestand, waarin het door eenen langdurigen en bloedigen oorlog gestort was...."

Geheel anders is de taal, welke een bekend Griekenvriend over deze belangryke gebeurtenis voert. De Heer Eynard, die, gelyk men weet, sedert geruimen tyd de grootsten belangstelling voor het geluk van Griekenland aan den dag legt, heeft in den Paryschen Moniteur eenen brief doen plaatsen, waarin de grootste droefheid doorstraalt over den dood van Capo d'Istrias, en over het verlies, hetwelk Griekenland daardoor geleden heeft, welks eenige opregte steun by de Mogendheden de Bewindhebber was. "De Grieken van alle partyen, zegt de Heer Eynard, zullen later inzien, welke een ontzettend verlies zy geleden hebben; zy zullen weldra ondervinden, dat zyne plaats niet weder te vervullen is, en wanneer zy onderzoeken wat hy niet al voor zyn vaderland gedaan heeft, dan zullen zy hem als eenen der edelste menschen vereeren.

"De Bewindhebber van Griekenland was een dier karakters, zoo als men ze slechts in de oudheid aantreft; deftig, streng, van eene voorbeeldelooze eerlykheid, nederig, zich niet storende aan onbillyke oordeelvellingen, kwistig in het opofferen van zyne eigene middelen ten voordeele van zyn vaderland, en onwankelbaar standvastig in het volvoeren van zyne ontwerpen tot beschaving zyner landgenooten. Hy was met de onschatbaarste hoedanigheden begaafd; aan een schrander vernuft, grondige geleerdheid, onvermoeide werkzaamheid, onkreukbare goede trouw, en eene eenvoudigheid van zeden, die van alle trotschheid of hoofschen zwier verwyderd was, paarde hy een volkomen vertrouwen op de Voorzienigheid, van wier bescherming hy alles voor Griekenland verwachtte....

"De dood van den Bewindhebber is eene ramp voor Griekenland en voor Europa: want hy was de band tusschen het beschaafde Europa en Griekenland. En men hechte toch geen geloof aan de lastertaal, welke verscheiden dagbladen zich te zynen aanzien veroorloofd hebben. De Graaf Capo d'Istrias had de overgroote meerderheid der Grieksche bevolking voor zich. Ik durf verzekeren, en my daarby op allen beroepen, die in het binnenste van Griekenland gereisd hebben, dat hy aldaar als een vader vereerd werd, en dat zyn dood er eene algemeene rouwe zal verwekken. De vyanden van den Graaf, zelfs degenen, die den jongsten opstand op Hydra verwekt hebben, zullen weldra zyn gemis voelen. Dat hy vyanden had, was natuurlyk; want hy had zulk eenen afkeer van oneerlykheid en kwade trouw, dat hy de ambten-jagers en verspillers van 's lands penningen welligt niet genoeg ontzag. Kan men zich overigens verwonderen, dat deze groote man aan scherpe lastertongen bloot stond, wanneer men ziet hoe het hier in Frankryk gesteld is, waar immers een aantal mannen, die gedurende vyftien jaren de onwedersprekelykste bewyzen van vaderlandsliefde en van gehechtheid aan eene welbegrepene vryheid gegeven hebben, thans, nu er naauwlyks een jaar verloopen is, even vinnig door hunne voormalige vrienden worden gehekeld en beschuldigd, als eenige Grieken den Graaf Capo d'Istrias hebben aangevallen.....

"Ik zeg met grievende smart, de rampzalige, die den Graaf vermoord heeft, heeft ook aan zyn vaderland den doodsteek toegebragt."—*Ned. Staats-Courant.*

In sommige berigten heeft men het doen voorkomen, als of de opstand der Hydrioten tegen de Grieksche Regering, en de daaruit ontsproten vernieling der Grieksche vloot door Miaulis, zynen grond had in de ontevredenheid dier eilanders over de onvolkomene wyze, waarop volgens hun oordeel de Grieksche staatsregeling door den Bewindhebber werd ten uitvoer gelegd, en in hunne begeerte om te dien opzigte eene verandering te bewerken. Op eene gansch andere wyze wordt deze zaak beschouwd in eenen brief uit Syra van 19 September, door een geacht Duitsch dagblad medegedeeld, welks schryver meent, dat de oorzaak van dien opstand geene andere is, dan de zucht der bewoners van Hydra en eenige andere eilanden, om zich weder vryelyk aan den zeeroof te kunnen overgaan, die in den laatsten tyd geheel en al was beteugeld geworden.

De Hydrioten, zegt hy, hebben sedert langer den eene eeuw, de zeeroovery als hun voornaamste bedryf uitgeoefend, waaraan zy ook de snelle opkomst en verwonderlyke vorming hunner scheepsmagt te danken hadden. Intusschen moest Graaf Capodistrias, volgens den wil der Mogendheden, zyn bewind met de vernietiging van dat kwaad beginnen, waarin hy ook, met behulp der nieuw gevormde Grieksche zeemagt, gelukkig slaagde. Thans nu de Mogendheden, ten gevolge der omstandigheden in Europa, hunne aandacht niet meer zoo gezet op Griekenland konden vestigen, meenden de Hydrioten eene gunstige gelegenheid gevonden te hebben, om hun geliefkoosd en winstgevend bedryf wederom op te vatten. Daar echter de Grieksche Regering in hare vloot nog een middel bezat, om dit tegen te gaan, zoo had Miaulis het ontwerp gevormd, om niet slechts die vloot te vernielen, maar ook de gevestigde Regering omver te werpen, ten einde in de algemeene verwarring te ongestoorder de zeeroovery te kunnen uitoefenen. De schryver meent, dat deze beschouwing der zaak door de verdere gebeurtenissen is bevestigd geworden, daar zich niet alleen sedert dien tyd op alle punten der Grieksche wateren weder menigvuldige zeeroovers vertoond hadden, maar ook, ondanks de waakzaamheid van de schepen der verbonden Mogendheden, verscheiden vaartuigen uit Hydra uitgeloopen en naar andere eilanden gestevend waren, om ook daar eenen opstand tegen de Regering te verwekken. Op de meeste plaatsen waren echter deze pogingen der Hydrioten vruchteloos gebleven, en hadden de ingezetenen de ondubbelzinnigste gehechtheid aan de bestaande orde van zaken aan den dag gelegd, ja, hier en daar zelfs de onruststokers gewapenderhand verdreven. De Regering had van verschillende kanten menigvuldige adressen ontvangen, waarin de hoogste afkeuring van het gedrag der opstandelingen betuigd werd, en daar sedert ook de vertegenwoordigende vergadering byeengeroepen was, zoo vleide men zich, dat de gebeurtenissen op Hydra en Poros op de welvaart van den Staat geenen verderen nadeeligen invloed zouden hebben.

Men weet echter hoe zeer, kort daarna, de toekomst van Griekenland, door den aan Graaf Capodistrias gepleegden moord, wederom is verduisterd geworden.

Het kommitté der Griekenvrienden te Amsterdam heeft, na het berigt van laatstgemelde gebeurtenis te hebben ontvangen, een artikel in de Amsterdamsche Courant doen plaatsen tot regtvaardiging van den Graaf Capodistrias, waaruit wy het volgende overnemen:

"Zelfs zonder nog bekend te zyn met alles, wat de edele Graaf aan Griekenland heeft opgeofferd, moet men hem reeds als een der grootste diplomaten van Europa bewonderen. Schoon eerste Minister van het Russische Ryk heeft hy geen enkel oogenblik geaarzeld dit hoog en edel ambt te laten varen, toen de belangen van zyn vaderland hem derwaarts riepen, om hetzelve uit den droeven toestand te redden, waarin de regeringloosheid het gedompeld had. Al wat hy bezat byeenzamelende, begaf hy zich naar Griekenland, om deze middelen, in den oogenblikkelyken nood, zyn vaderland aan te bieden. Aldaar aangekomen, werd hy met den titel van President bekleed, om Griekenland te besturen, tot dat de Mogendheden van Europa het lot van dat land beslist zouden hebben. Door de Grieken bemind, door de overige natien bewonderd, zou hy Griekenlands kroon hebben kunnen dragen, maar nimmer was dit het voorwerp zyner eerzucht geweest. Hy vergenoegde zich, met opoffering van vermogen en rust, Griekenland vry en gelukkig te maken, en was op het punt om naar Korfu, de plaats zyner geboorte en waar zyne vaderlyke erfgoederen gelegen zyn, te vertrekken, ten einde er het overschot zyns levens in rust te slyten. Dit waren de edelmoedige bedoelingen van den voortreffelyken man, en allen, die zyne vriendschap hebben mogen genieten, zyn met de waarheid dezer verzekering bekend. Zacht van aard, een minnaar van orde en naar het voorschrift der wetten regerende, kon hy de dwingeland in het klein niet wezen, waarvoor de Londensche *Courier* behagen schept hem te doen doorgaan. Sedert Z. Exc. den voet in Griekenland zette, heeft die klassieke grond een geheel verschillend voorkomen gekregen, en weldra heeft men er inrigtingen van algemeen welzyn zien ontluiken die zich steeds meer en meer volkomend hebben. Wetten, scholen, regtbanken, zeevaart, krygswezen, en een reeds tot luisterryke hoogte gerezen landbouw, ontzaggelyke publieke werken, dit alles is ontstaan, zoodra de Graaf verschenen was. Zy die Griekenland vóór Zyner Exc. aankomst gezien hebben, zyn de beste getu-

gon van de snelle gedaante-verwisseling des lands.—Weldra volgde eene zachte eenstemmigheid onder de Grieken, en de herboren zeemagt maakte snelle voortgangen. In korten tyd zyn verscheiden schepen aangebouwd geworden. De Grieken, die nog in de steden, door Turken bewoond, aanwezig waren, stroomden in menigte naar hun vaderland zamen. Uit het eiland Kandia zyn meer dan 900 huisgezinnen naar den Peloponesus terug gekeerd. Weldra zou de Grieksche Staat vermogend en sterk geworden zyn: een uitzigt hetgeen aan nyd en wangunst geene rust liet. Griekenlands toenemende bloei duurde tot aan het eind van 1830. Alstoen gelukte het den vyanden van den President, om de zaden van oproer uit te strooyen door het ontwerpen van kuiperyen, gemakkelyk uit te voeren onder een volk, ter naauwernood aan het juk der Barbaren ontkomen, en vooral onder dezoodanigen, die met de wapenen hun vaderland in der daad eenige diensten bewezen hebben, maar nog zeer in beschaving ten achtere zyn. De eerste oproerigheden zyn uitgebarsten onder eenige Hydriotische opperhoofden, die vergoeding vroegen voor de diensten, welke zy gedurende den oorlog met hunne vaartuigen gedaan hadden; zy verlangden daarenboven vryheid van de drukpers en eene constitutie. Alle beloften van den President, dat hun op een gunstiger oogenblik vergoeding verschaft zou worden, waren ontoereikend om de oproerigen neêr te zetten. Wat de vryheid der drukpers betrof, deze bestond werkelyk, gelyk zulks uit het decreet van den President in het algemeene dagblad van Griekenland, n°, 31, te zien is; doch zy wilden de vryheid der drukpers niet, maar derzelver losbandigheid. Eene constitutie was aanwezig, en kon onmogelyk volkomener zyn op een oogenblik, dat de President eene nieuwe inrigting voor den Staat van de Londensche Konferentie verwachtte.

Sedert de Mogendheden van Europa door hare wapenen het Grieksche grondgebied van de Turken bevryd hebben, was Z. Exc. niet meer alleen de verkozene van het volk, maar ook die der kabinetten van Europa.

De verdwaasde oproermakers weigerden naar de stem van den Vader des Grieksche vaderlands te luisteren, maar leenden het oor aan eenige weinige intriganten, die door anderen, magtiger dan zy, ondersteund werden, en het getal dier ellendigen allengskens wisten te vermeerderen.

Dit alles belemmerde de weldadige verrigtingen van den President, maar standvastig van aard, en steeds zyne hoop op de Goddelyke Voorzienigheid gevestigd houdende, volhardde hy in zyn begonnen werk.

Wy hebben de Grieksche Couranten ontvangen tot No. 51 ingesloten, welke allen van de onvermoeide zorgen zyns bestuurs getuigen; doch het treffendste, hetwelk zy bevatten, zynde, eene aandoenlyke dankbaarheid ademende adressen, welke alle provincien den President by de verjaring van zynen geboortedag hebben toegezonden. Men leest er ook van den kansel gehoudene redevoeringen, welke de erkentenis des volks uitdrukken, voor al de weldaden van deszelfs Vader, want dit is de naam, welke alle ware Grieken hem gaven. Andere adressen van provincien behelzen de uitboezeming hunner gevoelens van verknochtheid aan den President en hunner verontwaardiging tegen de woelzieke vyanden van het gemeene vaderland, en smeeken hem om alle middelen te bezigen, ten einde de weerspannigen aan de wetten te onderwerpen.

Het geslacht der *Mauromichali* is oud en gevestigd te Maina, eene stad vermogend door de ligging harer provincie. Ook de *Mauromichali* heeft men oproerig weten te maken, hetgeen niet moeijelyk was, daar deze lieden van niets anders kennis hebben dan van hunne snaphanen en van plunderen. Wy zullen, in eene volgende, het rapport der kommissie mededeelen, die over *Mauromichali* den vader, het oordeel gesproken heeft. Bedenkt men, waarop hy aanspraak maakte, en welke geweldadigheden door hem en door de overige leden dier familie gepleegd zyn, alsdan zal men zich niet meer verwonderen, dat zulk eene gruweldaad heeft plaats gehad. Maar de Mainoten zyn geene Grieken, en geheel Griekenland zal hen vloeken, en den eerloozen moord dien zy begaan hebben.

De Souvereinen van Europa, die den edelen man, Griekenlands weldoener, gekend hebben, zullen waarderen, wat men in hem verliest, zy, welke hy met zyn vertrouwen en vriendschap vereerde, betreuren hem en zullen hem nimmer vergeten."—*Ned. Staats-Courant.*

DE CHOLERA.

De beroemde geneesheer Hufeland heeft andermaal in de Pruissische Staats-Courant een vertoog over den braakloop doen plaatsen, waarin hy, na hulde gedaan te hebben aan de moeite, die de Pruissische Regering zich, hoewel vruchteloos, gegeven heeft, om hare Staten en het westelyk Europa door gestrenge afsperring der besmette streken voor die plaag te beveiligen, onderzoekt, welk nut zoodanige landen, alwaar de braakloop zich nog niet heeft geopenbaard, van de in Pruissen gemaakte ondervinding kunnen trekken, en wat voordeel men zich, op grond van het elders gebeurde, van het afzetten der grenzen, en van het sperren der besmette huizen en plaatsen kan beloven.

"Wat de afzetting der grenzen betreft," zegt de Heer Hufeland, "zoo heeft de ondervinding genoegzaam bewezen, dat dezelve een land niet tegen deze ziekte vermag te beveiligen, welke zich niet, gelyk de pest, alleen door aanraking voortplant, maar op tweederlei wyze, namelyk door aanraking en [hetwelk meestal het geval schynt te zyn] door een voortgaand bederf in de lucht, door eene vlugge smetstof. Pruissen en Oostenryk hebben dan ook de maatregelen tot afsluiting hunner grenzen reeds opgeheven.

"Wat nu aangaat de afsperringen der huizen, en de afzondering der personen in reeds besmette gewesten, zoo heeft de ondervinding dienaangaande de volgende uitkomsten opgeleverd.

"Hoe wel de regtstreeksche besmetting slechts zeer zeldzaam en onder eigenaardige omstandigheden mogelyk schynt te zyn, zoo is zy toch mogelyk, en het is dus de pligt der Regeringen om daartegen te waken, mits daardoor geene nadeelen berokkend worden, erger dan het kwaad zelve. Het is dus zeer doelmatig, dat *gedurende de ziekte*, die gelukkig meestal van zeer korten duur is, de zieke zoo veel mogelyk afgezonderd, en buiten alle aanraking gehouden worde met de genen, die niet volstrekt tot zyn verplegivg noodig zyn.

"Maar zoodra de ziekte door genezing of door den dood geëindigd is, dan is er geene voorzorg van dien aard meer noodig, en de afzondering van den herstelden zieke van zyne huisgenooten en woning is dan niet slechts *overtollig*, maar dikwyls zelfs *schadelyk*. Want, om nog niet te spreken van het drukkende van zoodanigen maatregel, van de wreedheid, die er in gelegen is, om dierbare betrekkingen op die wyze van elkander verwyderd te houden, zoo worden daardoor vele personen gedwongen, om in eene dikwyls kleine ruimte en in de vroeger verpeste lucht byeen te blyven, hetwelk, gepaard aan de treurige gemoedsaandoeningen, die de afzondering moet opwekken, de vatbaarheid voor de ziekte vermeerdert. Bovendien behoeft men slechts aan de geneesheeren te denken, die toch altyd vry af-en aan moeten kunnen gaan, om te beseffen, dat zulk een maatregel niet onverbiddelyk streng kan worden volgehouden. Ook is op vele plaatsen gebleken, dat de afsperring der huizen de verspreiding der ziekte geenszins heeft tegen gehouden.

"Er is na de genezing der zieken, of de verwydering der lyken, niets meer noodig, dan, gelyk by alle besmettelyke ziekten, behoorlyke zuivering van menschen, kleederen, huisraad en woningen, door wasschen, baden, schrobben, luchten, berookingen, en daarmede moet alle toezigt der Overheid ophouden.

"De reden daarvan is zeer eenvoudig. Waarom worden, na het ophouden der ziekte, de woningen nog afgesperd en de bewoners afgezonderd? Om te verhoeden, dat de gezonden door degenen aangestoken worden, die besmet mogten zyn. Maar wat heet *besmet?* Hier moet men twee klassen onderscheiden: degenen die de smetstof uitwendig aan zich dragen, by welke zy slechts op de huid of aan de kleederen zit, en degenen, by welke de smetstof reeds in het ligchaam is doorgedrongen. Ten opzigte der eerstgenoemden is de afzondering volstrekt onnoodig, want wanneer deze zich en hunne kleederen behoorlyk reinigen, wasschen en berooken, dan is alle aanraking met dezelve onschadelyk.

"Ook by de tweede soort heeft de aanraking nog hoegenaamd geen gevaar, want het is eene door de ondervinding bewezene waarheid, dat de smetstof een geruimen tyd als een dood zaad in het ligchaam blyft, en eerst by de uitbarsting der wezenlyke verschynselen van de ziekte hare werkzame kracht terug erlangt. Dit heeft men onder anderen by de pokken en derzelver inënting gezien. Hier duurde de tyd van de inënting en dus van de besmetting tot op het begin der ziekte, zeven dagen, en gedurende dien tyd waren de zieken welvarend, en voor niemand besmettelyk. Ook ten opzigte van dezen is dus de afzondering onnoodig, want vooreerst, zoude men by de zeldzaamheid der besmetting, dikwyls in het geval komen, om van de 100 personen, 99 onbesmette de onaangename gevolgen der afzondering te doen ondervinden; en bovendien is het geheel voldoende, te wachten, tot dat de ziekte zich openbaart, als wanneer het nog tydig genoeg is voor de afzondering.

"Om dezelfde reden is het myns inziens, onraadzaam afsperringen en afzonderings maatregelen te verordenen voor plaatsen, waar de ziekte nog niet is doorgedrongen, om dat dezelve met groote nadeelen voor den handel en het verkeer gepaard gaan, en het ook in dezen toereikend is, den eersten, by wien de ziekte zich vertoont, af te zonderen.

"Mogt dit behartigd worden door de Regeringen, die nog altyd met groote opofferingen hare grenzen door krygsvolk afsluiten, en personen en goederen aan eenen afzonderings tyd onderwerpen, die soms tot 30 en 40 dagen wordt uitgerekt."

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

25.	boot William, Medina,	Puerto Cabello
27.	golet Florencia, Marten,	dito
28.	—— Merkuur, Buelta,	Coro
29,	—— Abeona, Evertsz,	Bonaire
	—— Merced, Acosta,	Porto Plata
	boot Carmen, Kwasten,	Puerto Cabello
	brik Jasper, Grey,	dito

MAART.

1.	golet Valenciana, Rito,	Coro
2.	bark Maria Francisca, Ramires,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

27.	golet Amable Maria, Sillé,
28.	—— Amable Lucia, Diedenhoven,
29.	—— Maria, Marcoñier,

MAART.

1.	boot William, Medina,
	golet Florencia, Marten,
2.	bark Margaritha, Blanco,
	golet Abeona, Evertsz,

Verleden Dingsdag den 28sten February, werd de verjaring des geboorte dags van Zyne Koninklyke Hoogheid Prins Frederik der Nederlanden, tweede zoon van Zyne Majesteit, onzen zeer geliefden en geëerbiedigden Koning, met de gebruikelyke plegtigheden in deze kolonie gevierd. De troepen in garnizoen trokken op in parade buiten de steenen pads poort, alwaar aan een negen tal manschappen, twee artilleristen en zeven jagers, voor trouwe dienst, zilveren en bronzen medailles plegtig uitgereikt werden.

UIT DE *ATLAS.*

Amsterdam, December 18.—In Frankryk is men reeds eenige stappen verder gevorderd, in dat land geniet men tot den hoogsten graad, de voorregten van al hetgeen tot het geluk en het welzyn der maatschappy, bevorderlyk kan zyn, de kunsten en wetenschappen, de fraaije letteren, alles wat tot het gebied van smaak en vernuft behoort, vindt in *La belle France* aanmoediging en ondersteuning, nogtans is men ontevreden, steeds wil men verbeteren, wyzigen en omverwerpen, niets moet er duurzaam en bestendig zyn, de dynastie, het pairschap, het ministerie alles moet als de modes veranderen en daartoe wordt het budget, hetwelk tydens de restauratie 800 millioenen bedroeg, thans op 1400 millioenen begroot, ieder voorstel van wet, wordt door een nieuw krediet vergezeld, ieder tydperk vereischt zyne geldleening, ieder ministerie vraagt om suppletoiren onderstand. De verzorgingen tegen de Cholera, de demping van een' opstand, het gebrek aan werkzaamheden by de geringe klassen, alles levert stof op om het onuitputtelyk budget meer en meer te bezwaren.

Het nieuws der week levert nog twee opmerkenswaardige punten, die tot vergelykingen tusschen twee zeer verschillende volken aanleiding geven. In Rusland is men thans bezig met de hervorming van derzelver militaire kolonien, in Engeland is men geheel met de hervorming der verkiezings-wetten ingenomen; de Russische hervorming wordt voorgesteld als berekend om de physieke kracht des ryks te vermeerderen, de Engelsche zal waarschynlyk het moreel bestaan bevorderen: beiden kunnen echter geheel verschillende uitkomsten opleveren dan men uit dezelve te gemoet ziet, en beroeringen te weeg brengen die alle berekende combinatiën verydelen.

Keeren wy thans onze aandacht tot het inwendig bestuur van het bedaard, het zedelyk, het deugdzaam, maar zoo verongelykte vaderland! By die mogendheid van den derden rang in physieke kracht, maar ver boven alle andere in het moreele verheven, worden wy eenen steeds opklimmenden staat van beschaving, eenen langzamen, doch zekeren voortgang gewaar, edelmoedigheid met zedigheid, vaderlandsliefde met kwyning gepaard, kenmerkt deszelfs verdienstelyke bevolking. Het antwoord van de regering op de aanmerkingen ten aanzien van de bezuiningen wegens de ambtenaren, is alleen een uitstekend voorbeeld van deszelfs vaderlyke zorg en opregtheid van gevoelen, en verdient loffelyke vermelding. By aldien wordt er gezegd het gouvernement van deszelfs ambtenaren vordert, dat zy zich uitsluitend aan hunne betrekkingen wyden, en deze hun bestaan moeten vinden, in de aan hunne betrekkingen verbondene belooning, dat dan ook die belooning niet moet worden beschouwd als eene gunst, maar als eene regtmatige bezoldiging voor hunne diensten, en dat het onbillyk schynt, de belooningen, welke by de aanvaarding eener betrekking zyn toegezegd, te verminderen, terwyl de vervulling van dezelfde pligten gevorderd wordt.

— Nog zonder blaam
Myn Holland, blyft uw dierbre naam;
Nog handhaaft elk trouw gewest
Den roem van 't oud gemeenebest,
En sluit zich aan den wyzen Vorst
Wiens vaste hand den schepter torscht,
Die, van 't besef, zyns pligts vervuld,
Geen inbreuk op zyn regten duldt.

Gouvernements Wissels.

DE genen die verlangen Gouvernements Wissels te bekomen gelieven zich met beslotene biljetten van inschryving uiterlyk vóór of op aanstaanden Woensdag den 7den dezer des morgens te elf ure, te vervoegen, ten kantore van den ondergeteekende, die op autorisatie van den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, aan de genen dewelke het voordeeligste aanbod zullen gedaan hebben, endosseren zal *Vyf Stel Wisselbrieven* elk groot *Duizend Guldens* op vier maanden zigt, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen te Suriname getrokken op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien te 'sGravenhage.

De belanghebbenden zullen den volgenden dag na de opening der biljetten ten gemelden kantore met den afloop daarvan worden bekend gemaakt.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 2den Maart 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DIE genegen mogten zyn om een getal van 100 *Kistjes* ten dienste der Troepen alhier aan te maken, waarvan het model zoo, en in diervoegen als dezelve zullen moeten worden vervaardigd, te zien is, ten kantore van den Majoor Kommandant der Troepen voornoemd, binnen het Fort Amsterdam, kunnen zich tot het bekomen van nadere inlichting aldaar de geheele aanstaande week deswegens adresseren.

De Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao,
Op last,
De Fung. Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS, 1ste luit. Adj.

Den 2den Maart 1832.

BEKENDMAKING.

OM te voldoen aan het eerste gedeelte van het 5de artikel des reglements op den In- en Uitvoer van Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, alhier gepubliceerd den 25sten Novermber 1830, wordt door de ondergeteekende Gemagtigden van den Heer Willem van Uytrecht te Suriname aan het publiek bekend gemaakt, dat zy voornemens zyn twee Samba meisjes Slaven in eigendom toebehoorende aan den gemelden heer W. van Uytrecht en genaamd CONSTANTINA en HERMINA met de eerst zich opdoende gelegenheid naar de voornoemde kolonie te verzenden.

C. L. VAN UYTRECHT qq.
ABM. DE VEER Jr. qq.

Den 24sten February 1832.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt aan de belanghebbenden bekend, dat de door hem opgerigte Lotery voltallig is, en verzoekt aan de genen die hunne bydragen tot dezelve nog niet betaald hebben, zulks ten spoedigste te komen doen.

D. DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA.

Den 2den Maart 1832.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal met de resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim dd. 19den December 1831, No. 1092-998 welke ons op den 21sten dezer is ter hand gekomen, aan ons, ten fine van promulgatie en executie is toegezonden eene publicatie door den voormelden Heer Gouverneur Generaal ad-interim op den 19den December 1831 te Paramaribo gearresteerd, " houdende kennisgeving van de aanvaarding van het Gouvernement Generaal ad-interim der Nederlandsche West Indische bezittingen door den Procureur Generaal der gemelde bezittingen."

Zoo wordt hierby aan de voorzeide publicatie publiciteit gegeven, luidende dezelve als volgt.

A°. 1831. N°. 19.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE.

Houdende kennisgeving van de aanvaarding van het Gouvernement Generaal ad-interim der Nederlandsche W. I. Bezittingen, door den Procureur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen.

IN NAAM DES KONINGS.

Wy Mr. EVERT LUDOLPH BARON VAN HEECKEREN, LID VAN DE RIDDERSCHAP DER PROVINCIE GELDERLAND, GOUVERNEUR GENERAAL *ad-interim* DER NEDERLANDSCHE W. I. BEZITTINGEN.

Allen die dezen zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het de Voorzienigheid in hare ondoorgrondelyke Raadsbesluiten niet behaagd heeft, onze vurige wenschen voor het behoud van den Waardigen en Hooggeachten Heer *PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR*, Schout by Nacht in dienst van Z. M. den Koning der Nederlanden, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, te verhooren.

Alzoo na het overlyden van genoemden Gouverneur Generaal geene geheime Missive of Lastbrief des Konings is gevonden, beschikkende over het Gouvernement Generaal.

En Wy alzoo krachtens art. 36 van het Reglement op het beleid der Regering voor de Nederlandsche W. I. Bezittingen, geregtigd en verpligt zyn, om, als oudste Lid van den Hoogen Raad, in afwachting der nadere beschikking van Zyne Majesteit, het Gouvernement Generaal *ad-interim* op Ons te nemen.

ZOO IS HET, dat Wy op heden in overeenstemming met het aangehaald 36e. Art. van het Reglement op het beleid der Regering voor de Nederlandsche W. I. Bezittingen, in eene gecombineerde Vergadering van den Hoogen Raad en van het Gemeente Bestuur te *Suriname* de functien van Gouverneur Generaal *ad-interim* over de Nederlandsche W. I. Bezittingen op Ons genomen, en den daartoe staanden Eed hebben afgelegd, in handen van het op Ons volgend oudste Lid van den Hoogen Raad.

En op dat niemand van deze Onze aanvaarding van het Gouvernement Generaal *ad-interim* over de Nederlandsche W. I. Bezittingen, eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, en alle hoogere en lagere autoriteiten en verdere Ingezetenen zich daarnaar zouden kunnen gedragen.

LASTEN EN BEVELEN

Dat deze zal worden afgekondigd alom waar zulks behoort, en voorts in het Gouvernements-blad worden geinsereerd en in de Nieuwspapieren bekend gemaakt.

Aldus gedaan te *Paramaribo* den 19 December des jaars 1831, van Zyner Majesteits Regering het Negentiende.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* ten zelven dage.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten February 1832, het 19de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g. W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 22sten February 1832.

DE Directeur over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Aan de Ingezetenen der voormelde eilanden.

Het strekt ons tot byzonder genoegen den ingezetenen der eilanden aan onze zorg toevertrouwd, te kunnen bekend maken, dat Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 13den January ll. No. 22-21, ter onzer kennis heeft gebragt, dat Zyne Majesteit onzen zeer geliefde en geëerbiedigden Koning door het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den goeden geest der bevolking van de gemelde bezittingen onderrigt zynde, het Zyner Majesteit hoogst aangenaam is geweest de verzekering daarvan te erlangen, en behaagd heeft hoogstderzelver welgevallen daarover te doen kenbaar maken.

En als hiertoe door den Heer Gouverneur Generaal ad-interim voormeld uitgenoodigd zynde, vervult de Directeur den aangenamen pligt om aan de Ingezetenen dezer eilanden 'sKonings tevredenheid by deze openlyk bekend te maken.

De Directeur voormeld,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 22sten February 1832.

ZYNE Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen by resolutie van den 19den January ll, ter kennis van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gebragt hebbende, dat het Zyner Majesteit by besluit van den 22sten October 1831, No. 61-65 behaagd heeft de tot den 31 December 1830 plaats gehad hebbende veranderingen en benoemingen in het personeel der ambtenaren op Curaçao, Bonaire en Aruba te approberen en bevestigen, zoo heeft de HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gelast dat daarvan bekendmaking aan het publiek zal worden gedaan, gelyk zulks geschiedt by deze tot narigt by de inrigting van adressen en correspondentien in het vervolg, daar de woorden *ad-interim* vervallen by de kwaliteiten van al de in het voorm. koninglyk besluit begrepen ambtenaren.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 23sten February 1832.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur en de WelEd. Gestr. Heeren Leden van den WelEd. Achtb. Raad van Policie dezer kolonie by besluit van heden, den rouw over het overlyden van wylen Zyne Excellentie den Schout-by-nacht P. R. Cantz'laar, in leven Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, voor den tyd van zes weken aangenomen hebbende, heeft de welgemelde Raad tevens gelast dat de ambtenaren op dit en de onderhoorige eilanden zullen uitgenoodigd worden, gelyk zulks geschiedt by deze, om gelyken rouw aan te nemen.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

EL infraescrito se halla con la pena de saver que murmuran su conducta algunas personas del comercio de la plaza de Puerto Cabello, y tal vez ya de otros puntos, por desconocer sin duda afondo la naturaleza del hecho motor de las sospechas; y como está combencido que la menor sombra de mala fé atribuida, mina por los cimientos y destruye el credito mas acrisolado, o, cuando menos, lo hace vacilar, se apresura á sostener el que haya merecido hasta el presente por su comportacion, dando una idea tan rapida como exacta y pura de la injusticia con que fue atacado en dicha plaza, y de las razones que tubo para no exigir en ella una publica satisfaccion: antes lo hará, de los hechos relativos que prepararon ó precedieron à este, para mayor claridad, aunque con igual precision.

Los Señores Jacques Galos é hijos del comercio de Burdeus, cuando los parecio oportuno, formaron la cuenta corriente que tenian con el infraescrito, en que resultó, con los intereses que le cargaron, un balance á favor de dichos Señores de 8048. con 37c. de francos: estos los cambiaron en su idea por pesos fuertes, estimando cada uno por 4 francos con 80 centavos, que redugeron á pesos fuertes 1676. 74c.: de esta suma giraron una libranza pagadera á los 30 dias de su presentacion, á cargo del infraescrito, y á favor del Señor J. Petit residente en S. Thomas, quien la endozó á los Señores A. Demeza é hijos del comercio de esta Ysla: al presentarla estos Sres. á el infraescrito, la aceptó en la buena fé de que el cambio ideal de monedas seria hecho por los valores reales y corrientes en la fecha y lugar de esta operacion: pocos dias despues de la aceptacion recivio diarios mercantiles de Burdeus de la misma fecha de la libranza, y de anteriores y posteriores, en que constan que el valor corriente señalado por la autoridad que corresponde, era de 5 francos y 30 centavos por cada peso fuerte, y, sin embargo, satisfizo la mencionada libranza al vencimiento de su termino: despues de ocho meses largos, tubo abandonada de su idea este asunto como concluido, hasta que el reciente suceso que sigue á referir se lo recuerda con dolor. Fletado que fue aqui con premura el buque de su mando, por el Señor G. F. Lenz de este comercio, para seguir á Puerto Cabello y retornar con frutos que debia conducir para Holanda el bergantin nombrado Maria & Jacoba proximo á partir, llegó á dicho puerto el 2 del corriente mes: el 6 del mismo le dirigio el Señor J. Segrestaá la carta siguiente.

Puerto Cabello 6 Fevrier 1832.

Monsieur Augustini Commandant de la
Goëlette Anna Celestina
Present.

Monsieur!

Ayant repassé toute la correspondance de Messieurs Jaques Galos et fils de Bordeaux avec moi, je n' y ai rien rencontré qui me preuve que vous avez soldé votre compte avec eux. Leur procuration generale et votre compte courant arreté au trente Avril 1830, sont en mon pouvoir et me forcent de me metre en regle avec vous jusqu' a ce que vous puissiez me soumettre les pieces qui constatent ce payement, et á cet effet je vous demande une caution, qui est dans le cas present de pure justice.

J' espere, Monsieur! que vous accederez á mes demandes, qui, comme je vous le repête sont bien fondées; mais si dans le cas contraire vous ne le faites pas en reponse de la presente, je me verrai dans la triste et dure situation d' agirs envers vous judiciairement ponr obtenir ce dont il est question.

Dans l' attente que vous ne prendrez pas en mal ce procedé

J' ai bien l' honneur de vous saluer,
J. SEGRESTAÁ.

Al tomar la pluma sin perdida de tiempo para dar una contestacion satisfactoria y concluyente, se aparecio dicho Señor expresandose en terminos descomedidos, desatendiendo toda reflexcion, y tratando de llevar al cabo, como llevó, las amenazas inoportunas hechas en su carta sin esperar la contestacion. Tan alarmante y extraña conducta dejó atonito al infraescrito, y le hizo abandonar la regular y pacifica que trataba de observar en este asunto, decidiendolo á todo trance: con igual descompostura y acaloramiento trató de seguir expresandose el referido Sr. Segrestaá en el tribunal del Sr. Alcalde 2°. sin querer oir ni hablar sino de fianza ó arresto, pero el Sr. Alcalde lo redujo al orden y le hizo presente que no podia haber juicio en el caso sin que precediese el de conciliacion á que se negaba: Ostigado asi mas y mas el infraescrito, rompio el silencio que á todo esto guardaba, y suplicó al Sr. Alcalde que cesase en sus buenos oficios, puesto que su adversario no dejaba medio entre una fianza que no lograria, y un arresto que, ademas de no poderlo llevar al cabo, la sola demanda lo saldria bien cara, y por ultimo que no seria bastante á sostener lo que tanto amenazaba: firme en esta resolucion permanecia el infraescrito, aunque preveia graves y funestos resultados, seguro de que si se desatendian las excepciones perentorias declarando valido el arresto, deberia ser bajo unas fianzas suficientes, que no podria dar el arrestante, y que caso de darlas á satisfaccion, el menor cargo que sufriria al ser condenado á la reparacion de los daños, &c. seria por su omision en no haber hecho algun reclamo en tanto tiempo y en su domicilio al arrestado, ó bien, por la retiecencia y doble conducta de su poder dante, girando letras de la misma suma de cuyo cobro lo dejaban encargado al propio tiempo, ó sea finalmente, por falta de avisos del endozante en S. Thomas que cobró el importe de la letra, y que en todo caso, y fuese por estas o por otra multitud de razones, le resultaria el mas claro derecho á la indemnizacion; mas no pudo resistirse el infraescrito á las vivisimas instancias del citado Sr. Alcalde, hechas con una afabilidad y dulzura, para que declarase unicamente estar pagada aquella suma reclamada, que le forzaron á darla con el mayor gusto, y á deponer el justo enojo que tenia contra el demandante, contentandose con decirle antes que accedia tan solo por complacer devidamente al Sr. Alcalde y no por satisfacer en lo mas minimo á quien equivocadamente habia tratado de darle mas satisfaction que merecia.

Concluido asi este asunto, ni creyo necesario el infraescrito manifestarlo entonces al publico, ni podia perder momentos en retornar á esta Ysla por la premura indicada cumpliendo con su deber: ya no pensaba mas en esto; pero desgraciadamente acaba de recivir los desagradables avisos de que á todo lo referido se le da un sentido contrario y muy perjudicial á su credito. Por evitar odiosidades y compromisos deja de señalar personas que murmuran de su conducta, como ha dicho, por desconocer la verdad del caso, y les ruega que, en vista de la citada carta del Sr. Segrestaá, de los informes que puedan tomar del referido Sr. Alcalde, y de la declaracion que por esto se ha visto en la necesidad de suplicar á los Señores A. Demeza é hijos ya citados, que cobraron la suma en cuestion, y tiene la honra de *insertar*, se sirvan, en atencion á todo y á las fechas, rectificar su juicio y juzgar quien ó quienes hayan podido tener un interes en desfigurar la verdad y motivado esta publica manifestacion. Ha dicho

JH. AGOSTINI.

Curazao á 16 de Febrero de 1832.

Curazao Febrero 14 de 1832.

Señores A. De Meza é Hijos.

Señores de mi mayor aprecio y respeto! El objeto de la presente se reduce á suplicar a Vmds., se sirvan decirme en contestacion, como tenedores de una libranza que los Señores Jacques Galos é hijos giraron á mi cargo, importante $ 1676. 74., pagadera á los treinta dias de su presentation, y endozada por el Señor J. Petit á favor de Vmds. lo occurrido en este asunto, para los efectos que me puedan combenir.

Soy de Vmds. con toda consideracion muy atento Servidor,

JH. AGOSTINI.

Curazao 15 de Febrero 1832.

Señor J. Agostini.

Amigo y Señor nuestro! Aunque Vmd. se halla tan persuadido como nosotros de su eficaz puntualidad en el cumplimiento de sus contratos, con todo, á sus instancias y en honor de la verdad, no tenemos incombeniente alguno en declarar, como lo hacemos por esta, para lo que á Vmd. pneda combenir, segun nos exige en la presente, que la libranza que en ella menciona, llegada á nuestro poder el 19 de Abril de 1831*, fue aceptada y pagada puntualmente y en los terminos que exigia la misma.— Es cuanto pueden decir á Vmd. en contestacion, sus atentos Servidores,

ABM. DE MEZA & SONS.

---

* Por equivocacion se puso en el numero anterior 1830, en lugar de 1831, que dice el original.